

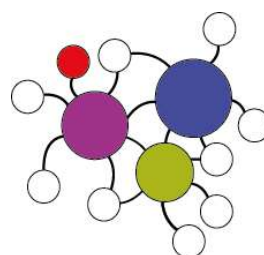
Korte Verhalen Club

Hoera!

April 2025

www.welzijnbergen.nl

**Stichting
Welzijn
Bergen**

Spelregels

Om de 4 weken (met uitzondering van een zomerstop) krijg je een onderwerp waarover je een kort verhaal of een mooie herinnering schrijft, dit mag ook in dichtvorm of met een mooie tekening. Illustraties bij de teksten zijn altijd welkom.

We denken aan minimaal een A5 (350 woorden), maximaal een A4 (700 woorden). Aanleveren kan digitaal, per post of je kunt het afgeven bij een van de wijksteunpunten. Zie de adressen op de achterpagina.

Je mag zelf weten of je een verhaal anoniem of met naam inlevert.

Hoe meer deelnemers, des te meer verhalen. Met elkaar maken we een bundel vol leesplezier met mooie, lieve en warme verhalen. We zullen de bundels ook in de verzorgingshuizen en bibliotheken in onze gemeente verspreiden.

De bundels worden digitaal toegestuurd.
Hier zijn geen kosten aan verbonden.

De bundels kunnen ook tegen een kleine vergoeding (€3,00) opgehaald worden bij de Wijksteunpunten.

Voorwoord

Ondanks de voor de hand liggende inhoud als je 'Hoera' als thema kiest, zijn er toch wat bijdragen met een wat serieuze ondertoon. Ook historisch besef komt langs.

Ik deel met Ellen de verbazing (én het tevreden gevoel) dat je vandaag de dag met de andere kant van de wereld gratis kunt videobellen, waar dat (opa vertelt...) vroeger heel prijzig was (zonder video), via een telefoniste aangevraagd moest worden en vervolgens door vertraging op de lijn, uiteindelijk tot een soort militaire procedure kwam: "Hallo Henk, hoe gaat het met jullie, over!", om te voorkomen dat je door die vertraging, dwars door het antwoord van Henk heen, je vraag opnieuw stelde. Hopeloos!

De waardering voor de ontluikende natuur (voorjaar!) komt bij een aantal inzendingen aan bod.

Mijn 'hoera' was afgelopen week dat ik, volgens de orthopaedisch chirurg die de foto's van mijn knieën bekeek, géén nieuwe knieën nodig heb. Hij vertelde me dat met enige teleurstelling want, zoals hij opmerkte: "ik snij graag!" Gerichte oefeningen moeten mij weer wat comfortabeler laten bewegen. Zolang het probleem zich niet in mijn polsen gaat openbaren blijf ik deze bundels redigeren én voorzien van een voorwoord.

Groet van,

Ronald Jelsma

Inhoud

Sandra Schaaper	5
Anneke Kettenes	7
Gerda Andriesma	10
Cootje Bronner	13
Henk van Zadelhoff	16
Ab Helsloot	19
Gea van Zadelhoff	21
Ellen Swanenburg de Veye	23
Fred Steinkühler	25

Hoera!

Ze vierden 21 maart haar tweede verjaardag!

Wat is ze vrolijk, lief en knap

Ze is ons jongste kleinkind, we hebben er nu vier.

Mijn eerste kleindochter blijft een speciaal plekje in mijn hart houden: best spannend wanneer je dochter moet bevallen. Het was ook een 'pittige' bevalling, maar wat was ik trots op mijn dochter, haar vriend én mijn kleindochter.

Een ontzettende lieve en gelukkig gezonde baby. Dankzij haar werd de band met mijn dochter nog sterker.

Ik mocht haar al snel voor de eerste keer in bad doen en woensdags paste ik vol liefde op haar. Dat bleef ik ook doen nadat we naar Brabant verhuisden.

Ik kreeg een relatie met mijn huidige echtgenoot en hij had ook een kleindochter, 8 maanden ouder dan mijn kleindochter.

Ik werd gelukkig heel goed 'ontvangen' door haar ouders (de zoon en schoondochter van mijn man) en zijn kleindochter werd ook mijn kleindochter. Toen haar ouders gingen scheiden woonde haar vader tijdelijk bij ons en zagen we deze kleindochter vaker. Ze vond het heerlijk wanneer ze met mij kon spelen en ik las voor, zong en danste met haar, we speelden rollenspellen etc. Kortom: ook van deze kleindochter genieten we volop. Al zien we haar nu helaas wat minder vaak omdat wij nu in Bergen NH wonen en haar vader in gemeente Bergen (Limburg).

Maar daardoor zien we de andere drie kleinkinderen gelukkig wel weer meer.

In de coronatijd was mijn dochter zwanger van haar tweede; weer een hele pittige bevalling, maar ook onze kleinzoon kwam gelukkig gezond ter wereld.

Wij woonden toen nog in Brabant en vanwege de corona konden wij niet op kraambezoek; daar had ik wel moeite mee, ik wilde ook hem (en mijn dochter) zo graag vasthouden en knuffelen zoals bij de eerste maar ja... uiteraard had ik er begrip voor, ik zou moeder en kind toch niet in gevaar willen brengen.

Gelukkig kon ik later de schade inhalen en helemaal toen we weer in Bergen kwamen wonen. Een heerlijke ondernemende, lieve en vrolijke kleinzoon. En iedere woensdag als hij en zijn zus bij ons komen genieten we volop van ze. Zij noemen mij 'oma knutsel' omdat ik iedere week een nieuw knutselwerkje voor ze verzin om te maken. Ik wil ze het knutselen niet opdringen maar als ik niets

klaar heb gelegd kijkt hij me vragend aan en zegt "Gaan we niet knutselen"? "Wil je dat dan graag?" vraag ik weleens. "Ja, natuurlijk" zegt hij dan. En enthousiast gaan zus en broertje dan weer 'aan het werk'.

Mijn oudste zoon en zijn vriendin kregen twee jaar terug een dochter. Tijdens de zwangerschap werd geconstateerd dat de foetus 'iets aan het hartje' had; de bevalling moest in Amsterdam plaatsvinden, omdat daar de beste kindergeneeskunde is.

Er waren ook twijfels over de groei; dus geen onbezorgde zwangerschap. We liepen op het Drielandenpunt in Vaals toen mijn zoon belde: zijn vriendin had flinke zwangerschapsvergiftiging, ze moesten naar Amsterdam en de bevalling moest op gang gebracht worden. Wel te vroeg, maar anders werd het nog gevaarlijker.

Wat een spanning! Nu waren zowel moeder als kind heel kwetsbaar. Wat wilde ik mijn zoon graag steunen, maar hij was ook nog bang voor besmetting (hij wilde uiteraard het risico niet lopen dat wij of hij door een virus de boel nog meer zou verergeren).

Hun dochttertje werd geboren en er werd geconstateerd dat haar slokdarm aan haar longen zat ipv aan haar maagje. Dus het kleine prematuurtje moest geopereerd worden en lag aan de beademing en infuus.

Gelukkig waren ze op de goede plek, zijn ze goed begeleid en was ook de baby in de beste handen maar in plaats van de 'roze wolk' (die je iedereen gunt na de geboorte van hun kind) leefden zij in het ziekenhuis in het Ronald Mac Donald huis en vol van de beste wensen voor hun dochttertje.

Onze schoondochter herstelde gelukkig goed van de zwangerschapsvergiftiging, de operaties van ons jongste kleinkind verliepen goed. We zijn er nog niet want haar luchtpijp is nog wat slap. Wellicht volgt daar nog een operatie voor. Ook haar hartje wordt goed onder controle gehouden door de specialisten. Maar ze is zo vrolijk en lief!!

En net zo levendig en ondernemend als onze andere 3 kleinkinderen.

Wat zijn we trots op onze kleinkinderen en ook op hun ouders die alles zo goed opgevangen hebben. Door deze gebeurtenis met onze jongste kleindochter zijn we weer extra bewust hoe speciaal het is om kleinkinderen te hebben.

Vandaar: HOERA!! 🎉 voor onze kinderen en onze vier kleinkinderen!!!

Sandra Schaaper

Hoerastemming

Bewegen/meebewegen... Ik zit in de voortuin in het zonnetje.

Af en toe is er een wolkje voor de zon

Er staat een stevige noordoosten wind en die zorgt ervoor dat geluiden van de snelweg tot mij doordringen.

Er zijn alweer een aantal motorrijders op deze mooie dag aan het toeren.,zo te horen.

Ik kijk omhoog en zie bijzondere uitwaaiieren de wolken voorbijtrekken en zie de condensstrepen van vliegtuigen zich aftekenen tegen de blauwe lucht.

Op mijn favoriete, plekje in de voortuin, zit ik, tegen de plantenbak aan, waar de skimmia's in volle bloei staan en een heerlijke geur verspreiden.

Als je al je zintuigen gebruikt,dan ruik je de bijzondere geur en hoor je het gezoem van allerlei insecten, die de (door de zon geopende bloemetjes) bezoeken. Ik hoor de specht rofflend zijn huisje in orde maken.

Het gaat niet goed met bijen, maar hier in mijn groene paradijsje, kunnen ze wel hun kostje opscharrelende in het voorjaar.

Ik neem de tijd om ze te volgen: er zitten gele klontjes aan hun achterpootjes en ik zie dat, als die klontjes met stuifmeel te zwaar worden, hoe ze hun vrachtje wegbrengen om hun mooie nesten te bouwen en de larven te voeden. Alles is hier in beweging.

Ik kijk weer omhoog en zie de vliegtuigstrepen. Je kunt je erover verwonderen, je verbazen en ik denk gelijk aan de uitzendingen van Ruimteschip Aarde.

Prachtige documentaire over de kwetsbaarheid van de planeet waarop wij leven, wonen, werken, reizen, vervuilen en uitputten!

Alles is in beweging.

De mensen lijken wel over onze aarde krioelende mieren, maar échte mieren, daar kunnen we een voorbeeld aan nemen. Die maken een gezond deel uit van de kringloop der natuur. Interessant om hún bewegingen te volgen.

Maar wij... reizen, vliegen, rennen, vallen, staan op en gaan maar door en putten de aarde uit. Wij zijn 'rupsjes Nooitgenoeg' geworden!

De jongere generaties hunkeren vaak alleen maar naar multi media en kunstmatige intelligentie. De wereld ontdekken, vliegen, golfen niet meer in eigen land, maar liefst op locaties ver weg, die veel te kunstmatig zijn ingericht en heel veel kostbaar water nodig hebben.

Surfen niet meer aan de eigen Noordzeekust, maar op zoek naar de meest afgelegen, bijzondere plekken, elders op aarde!..

Men vergaapt zich op een cruiseschip op de Noordpool en ze klappen en juichen als er weer een stuk gletsjer afbreekt en in zee verdwijnt.

Off-road mountain bikers verstoren broedvogels.

Strak aangelegde tuinen met veel tegels en grind.

Vakantieparken langs de hele kust, leegloop van dorpen door de aankoop van tweede huizen, geen scholen of sportverenigingen meer!

Ik probeer mijn gedachten te ordenen, me weer te ontspannen. Weer terug te komen naar mijn plekje in de voortuin, mezelf daar weer terug te vinden, alles is in beweging!

Mijn hoerastemming keert terug, als ik de zon weer voel op mijn gezicht.

Hoera! Ik leef op dit mooie plekje achter de duinen!

Anneke Kettenes

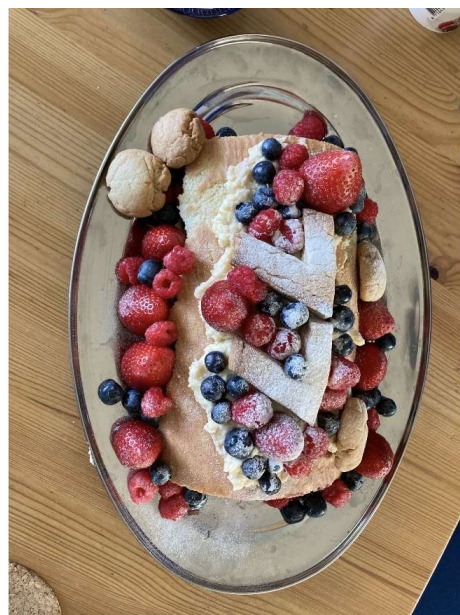
HOERA!

Bij deze uitroep denk ik aan veel gebeurtenissen en zaken, aan verjaardagen van de kinderen toen zij klein waren. Mijn eigen verjaardagen ben ik nooit zo dol op geweest.

Mijn kinderverjaardagen waren altijd problematisch rond cadeaus: de door mij gewenste cadeau's kreeg ik nimmer of, na gedoe tussen mijn ouders, later. De traktaties op school waren uitbundig, ('ze' mochten eens denken...) evenals mijn partijtjes.

Ik herinner mij dat mijn moeder rond mijn 10e verjaardag vroeg hoe mijn verjaarspartijtje was geweest en ik zei: iedereen vond het leuk, behalve ik...

Mijn volwassen verjaardagen begin ik 'op mijn oude dag' aan te wennen, ook omdat mijn kinderen van verjaardagen houden en vooral mijn dochter heerlijke hapjes en mijn kleindochter taarten maakt (zie foto's).

HOERA is voor actuele 'betoog' in de Flessenpost over Klein Zwitserland. Het vreselijke pamflet dat ik in de bus kreeg met een discriminerende opruiende tekst bracht mij in actie. Het is nieuw en vraagt om een HOERA omdat ik actie ondernam en daarna positieve reacties ontving.

HOERA omdat de zon schijnt en alles in mijn tuin weer gaat groeien en bloeien.

HOERA voor de prachtige kunst in musea.

HOERA voor de mooie reizen.

HOERA omdat ik alles nog doe wat ik kan en accepteer wat ik niet kan.

HOERA voor de mooie films, voorstellingen en ontmoetingen die er zijn.

HOERA voor de liefde voor en van de kinderen.

HOERA is mijn eigen huis met dit prachtige uitzicht.

HOERA dat ik nog leef, als enige van de 5.

Gerda Andriesma

Hoera, het is weer lente!

Ik staar uit het raam. Alles is grijs. De eerste dag dat de omgeving grijs werd met zo nu en dan een dun zonnestraaltje, heb ik boeiende foto's gemaakt. Nu, na vijf dagen van dit sombere mistige weer, snak ik naar de zon. Er daalt een grote zwarte vogel in de hoge oude els die voor mijn raam staat. Het dier is groter dan een kauw en helemaal zwart. Ik herinner opeens dat ik vanmorgen bij het wakker worden een kraai hoorde. Wat doet hij in één van de gevorkte takken? Ik kijk wat nauwkeuriger en zie dat hij uit een gevorkte holte aan het drinken is. Wat slim. Nooit geweten dat ze dat deden.

Als hij wegvliegt zie ik aan het type vleugel dat het een zwarte kraai moet zijn. Een van de vele 'zangvogels.' Vogels met een zo goed ontwikkeld strottenhoofd dat ze daardoor heel ingewikkelde geluiden kunnen maken. Tot nu heb ik alleen maar 'kra-kra' gehoord. Zal toch eens beter luisteren.

Een paar dagen later zie ik opnieuw een zwarte kraai langs komen. Deze keer gaat hij een aantal gevorkte takken lager zitten. Daar is een vrij grote ruimte. Hij is zeker wel 10 minuten aan het rommelen, voordat hij wegvliegt. In de top van een kleinere boom zit een ekster.

Zijn kop gaat steeds op en neer en voortdurend zweven er kleine witte veertjes langs. Ik realiseer me dat hij een kleine vogel aan het verorberen is. Ik had gelezen dat eksters en andere kraaiachtigen, naast hun menu van slakken, wormen en insecten, ook kleine vogels eten. Maar het is toch wel even slikken, als dit vlak voor je neus gebeurt.

Een paar ochtenden later zie ik dat opnieuw een kraai naar de grote holte vliegt. Een paar takken hoger zit ook nog een kraai. Op zondagmorgen landt een kraai met een enorme tak in zijn bek in de els. Niet op die grote holte, maar een paar takken hoger. Hij hipt steeds een takje lager, maar die grote tak komt steeds tegen andere takken aan. Even iets omhoog, dan de grote tak wat anders positioneren, een hipje achteruit, weer wat lager, maar daar schiet de tak uit zijn bek. Even springt hij naar wat lagere takken, alsof hij wil uitzoeken of dit een juiste landplek is. Dan vliegt hij weg. Dagenlang zie of hoor ik ze niet. Maar dan zijn ze er weer. En vanaf dat moment worden regelmatig takken naar de grote holte vervoerd.

Dit is nog maar de beginfase van het nest.

Ik zit tijdens mijn ontbijt en lunch eerste rang. Ik merk dat mijn dak een prima aanvlieplek geworden is.

En wat een zorg om een tak op de juiste plek te krijgen. Lastig hoor, als het erg hard waait en de tak maar steeds uit het nest wipt. Met eindeloos geduld wordt hij wat verschoven en omlaag geduwd. Wat een pracht instrument is zo een snavel. Men zegt wel dat kraaiennesten er slordig uitzien, maar als ik de moeite zie om de vreemdste takken in het nest te krijgen, dan zal ik nooit meer over een slordig nest praten. Ondertussen is in een boom lager een paartje eksters ook bezig een nest te bouwen.

Jammer genoeg zit dit verstopt achter klimopbladeren, zodat vanuit mijn raam het nest niet te zien is.

Hoera, denk ik blij. Wat zullen dit interessante weken worden. Dat alles bekijkend vanuit mijn luie stoel.

Cootje Bronner

Hoera!

Een uitroep van vreugde, enthousiasme of triomf. We kennen het allemaal.

Er is er één jarig.

Er is een kindje geboren.

Er is iemand geslaagd.

Een jubileum op het werk of bij een huwelijk.

Lang leve de koning. Hoera!

Binnenkort is het koningsdag. Op deze speciale dag komen Nederlanders samen op festivalterreinen, versierd met kleurrijke ballonnen en oranje slingers. Iedereen draagt oranje kleding en geniet van oranje drankjes, oranje tompoezen en andere lekkernijen. Hoera! Het is koningsdag.

Kinderen verkopen hun 'oude' speelgoed en zijn blij met het verdiende geld. Ook tijd voor veel spelletjes want de koning is Jarig. Hoera!

Hoera heeft ook een andere betekenis. Tijdens de oorlogen (ten tijde van Napoleon) werd door de Nederlandse soldaten de strijdkreet 'Hoera' gebruikt. De soldaten gebruikten het als een uitdrukking van moed en vastberadenheid voordat ze de strijd aangingen. Het diende als gevoel van kameraadschap. Zo heeft 'Hoera' niet alleen een feestelijke betekenis, maar ook een militaire betekenis met emotionele lading. 'Hoera' diende als aanmoediging in moeilijke tijden.

Het einde van de Tweede Wereldoorlog. Hoera! Er zijn nog mensen die dit hebben meegemaakt en weten hoe een einde van een verschrikkelijke oorlog voelt.

Gelukkig worden we elk jaar in de maand mei herinnerd aan het leed van die Tweede Wereldoorlog. Helaas zijn er nog steeds oorlogen in de wereld. Zelfs heel dichtbij. We staan machteloos. Het lijkt wel of we niets hebben geleerd.

Voor mij heeft 'Hoera' soms een dubbele betekenis. Enerzijds blijdschap, maar anderzijds een emotionele lading van een tijdbom die tikt, over het behoud van vrede en verdraagzaamheid in de wereld.

Tot de volgende keer. In ieder geval een fijne koningsdag gewenst.

Henk van Zadelhoff

Hoera!

Hoera is een uitroep van vreugde. Eigenlijk is daarmee het woord al verklaard, maar we komen het op verschillende niveaus tegen. Neem verjaardagen. Vaak wordt het lied 'Lang zal ze leven' gezongen. De tekst is niet ingewikkeld: Lang zal ze leven, lang zal ze leven, lang zal ze leven in de gloria, in de gloria, in de gloria! Hiep, hiep, hiep: hoera. Als je dan in de gloria bent, ben je in het Latijns 'in de glorie'. Dit betekent roem, heerlijkheid, eer en lof. In sommige families zingt men er direct achteraan: Hij leve hoog, hij leve hoog, hij leve hoog, hij leve hoog, Ja hoog, ja hoog, hij leve hoog, Hieperdepiep hoera!

Eigenlijk zijn het twee liedjes die gekoppeld worden. Beide eindigen met hoera. Als familieleden helemaal door het dulle zijn zingt men er ook nog de volgende tekst achteraan: "Daar moet op gedronken worden hi, ha, ho. Daar moet op gedronken worden hi, ha, ho". Vaak nogmaals afsluitend met: hieperdepiep hoera.

Op de derde dinsdag van september is het Prinsjesdag. Dat is de dag dat Koning Willem Alexander de troonrede voorleest. In de troonrede staan de beleidsvoornemens die de regering voor het komende jaar uit wenst te voeren. Als de koning de troonrede heeft uitgesproken roept de voorzitter van de Staten-Generaal: "Leve de koning", waarna de aanwezigen samen met de voorzitter uitroepen "Hoera, hoera, hoera". Waarom doen we dit?

Deze traditie stamt uit 1897 toen predikant J.H. Donner, lid van de Tweede Kamer voor de Anti Revolutionaire Partij uitriep: “Leve de koninginnen”. De uitroep was bedoeld voor Koningin-regentes Emma en haar zeventienjarige Wilhelmina. Zo is deze traditie ontstaan.

Hoera zien we ook terugkomen als er een kindje is geboren. Sommige mensen plakken een ooievaar tegen het raam maar je ziet ook de teksten “Hoera een meisje” of “Hoera een jongen”.

Ik vroeg mij ook af waar dat woord hoera vandaag komt. Het woord hoera is ontleend aan het Duits ‘hurra’. Dat woord is weer afgeleid van het woord ‘Hurren’ uit het Middel-Hoogduits [vóór 1350] dat ‘Zich snel voortbewegen’ betekende. Het ‘hurra’ was een soldatenkreet van Pruisische soldaten ten tijde van de bevrijdingsoorlogen tegen Napoleon [1813-1815]. Ook komen we het ‘Hiep, hiep, hoera’ tegen in het Engels: ‘Hip, hip, hurrah’.

Soms zijn mensen in een hoerastemming. Mensen zijn dan in een vrolijke, blijde en/of opgewonden stemming, omdat er iets gelukt is, er een overwinning is behaald of dat er iets meezit. Zij bevinden zich dan in een gemoedstoestand waarbij blijheid de overhand heeft.

Kortom, hoera is: een feestelijke uitroep, juichkreet, kreet van vreugde, teken van blijdschap, uiting van aanmoediging, uiting van geestdrift, toejuiching, uitroep van blijdschap, vreugdekreet.

Ab Helsloot

HOERA!

Een onderwerp waar veel voorbeelden en situaties aan gelinkt kunnen worden. Bijvoorbeeld bij een uiting van blijdschap of opluchting maar het woord HOERA kan ook sarcastisch of cynisch bedoeld zijn. Eigenlijk best wel een veelzijdig woordje.

Zo ook bij de kleuter die al wat mijlpalen met een HOERA! had afgesloten. Inmiddels kon hij bijvoorbeeld al lopen, was hij zindelijk en ging hij naar de 'grote' school. Kortom drie mooie mijlpalen in het groter worden. Maar hij wilde ook zo graag kunnen fietsen en dan zonder die stomme zijwieltjes. Die zijwieltjes irriteerden hem enorm want dat zag er echt niet stoer uit. Papa had de wieltjes nu wat hoger afgesteld zodat hij zijn balans moest houden tijdens het fietsen maar op de een of andere manier viel hij steeds weer opzij, op het extra wieltje. En toch zag het fietsen er zo makkelijk uit bij al die grote kinderen, zijn oudere zus kon het zelfs met losse handen! Hij gaf het niet op en bleef het, met veel gemopper, proberen. Zijn oudere zus kon zijn fietspogingen niet langer aanzien, die zijwieltjes moesten er helemaal af dat zou de oplossing zijn. En zo gebeurde het op een mooie zaterdagochtend dat de vader de wieltjes eraf haalde. De kleuter stond er al klaar voor om echt te kunnen fietsen, inclusief helm, arm- en beenbeschermers. De route was al bekend, over de grote stoep naar het park en dan het laatste stukje terug weer over de stoep. Vader, moeder en de grote zus waren net zo enthousiast als de kleuter zelf. Daar ging ie...en daar lag ie. "Kom óp, opstaan!" riep z'n zus. Ja natuurlijk deed ie dat, wat dacht je dan. Na drie valpartijen kreeg hij de slag te pakken. Goed zo, je kán het riepen zijn 'coaches' in koor. Ook bekende en minder bekende mensen op straat begonnen hem onderweg aan te moedigen: "Goed zo ga door!" Zijn zus rende voorop en de vader naast hem. De moeder rende áchter hem aan zodat ze alles kon filmen. Het ging hartstikke goed hij fietste nu aan een stuk door en ontspande helemaal. Het was het laatste stukje en dichtbij huis. Hij kon fietsen en ging nu ook wat harder. De moeder moest nu ook wat harder rennen om alles te kunnen blijven filmen met haar telefoon.

En opeens in een bochtje gaat het mis, nee niet met de fietsende kleuter maar met de moeder. Ze komt met haar voet half in een plantsoentje terecht en ligt nu kermend van de pijn op de grond. Ze probeert op te staan maar haar voet is te pijnlijk. Gelukkig zijn ze al dicht bij huis en al strompelend en ondersteund

door haar man en dochter gaat ze snel naar binnen om de schade te bekijken. De voet ziet er gezwollen uit en krijgt een ijspakking. De telefoon heeft door het vallen een gebarsten scherm. Het filmpje is door het gebarsten scherm nog wel enigszins te volgen en het blijkt dat de val van de moeder en de telefoon er ook op staan.... De vader heeft zelf ook gefilmd, maar alleen het laatste stukje. Op zijn filmpje zien we de fietsende kleuter en horen we de moeder vallen en AU AU! roepen. Vervolgens zien we dat de kleuter op de rem trapt, van de fiets stapt en 'm keurig en beheerst op de standaard zet, voordat hij naar zijn moeder rent. De deurbel gaat, er staan bezorgde buurtbewoners die willen weten hoe het gaat. Alle emoties vliegen nu door elkaar en de voet van mama gaat steeds meer pijn doen en wordt dikker, daar moet echt even een dokter naar kijken. De huisarts wordt gebeld en ze gaan met z'n allen met mama mee en uiteindelijk komen ze na een aantal uren pas weer thuis. De moeder loopt inmiddels op krukken want het blijkt dat ze een gescheurde enkelband heeft. Wat een dag! Ze zijn er moe van. De kleuter weet alles in het kort samen te vatten; Het was een hele mooie dag vandaag want ik heb leren fietsen en nu kan ik fietsen HOERA!, alleen stom dat mama zo dom was en niet oplette met het rennen, anders had ik nog veel langer kunnen doorfietsen. Jammer hoor mama!

Deze kleuter heeft in ieder geval een mooi verhaal voor later.

Gea van Zadelhoff

Hoera!

Het leuke van schrijven voor Korte Verhalen Club Bergen is dat je mee mag denken over de onderwerpen die worden aangeleverd. Het thema HOERA! komt bij mij vandaan. Samen met mijn moeder ben ik aan het brainstormen. “Je kunt het erover hebben dat je bij je ex weg bent en dat je na 16 jaar wachten voor een sociale huurwoning eindelijk een eigen huisje hebt, nog wel in Bergen, het dorp waar je als kind opgroeide en het altijd zo fijn had”. Ja, dat is zeker een HOERA! Een feestje waard, eindelijk een eigen plek, eindelijk iets voor mezelf, kinderen groot en de deur uit, zo ook mama! HOERA!

“Je kunt het erover hebben dat je, 5 jaar na dato, eindelijk over het verdriet heen bent van je tweede man. De man waar je maar veel te kort van mocht houden”.

Ik rouw ondertussen al langer dan dat ik hem gekend heb. Na anderhalf jaar was de kanker terug en een halfjaar later was hij overleden, veel te snel, veel te kort. Alleen zo jammer dat ik weer retour moest naar mijn ex, we (mijn tweede man en ik) waren net bezig met het aankopen van een huis toen de kanker terugkeerde. Dat was géén hoera! Dat was ‘jammer maar helaas’.

“Wat fijn dat je van die leuke vriendinnen hebt? Hoera?”, probeert mijn moeder voorzichtig? Dat is zeker en waar, ik heb hele leuke, gezellige vriendinnen, sommige wonen wat verder weg, lees ‘aan de andere kant van het land’, of voorbij Amsterdam ergens in een dorp. Ik heb geen auto meer en met het openbaar vervoer is het mijl op zeven, niet leuk, zo ver weg. Maar gelukkig hebben we telefoon en tegenwoordig is bellen gratis bij mijn telefoonabonnement.

Ik weet nog heel goed dat in mijn jeugd bellen een kwartje per minuut was, dat zei mijn moeder altijd. “Je loopt maar even naar je vriendin toe, je gaat niet bellen om te kijken of ze thuis is”. Ik bel zelfs soms mijn buurvrouw, met een vraag, gewoon omdat het kan en gemakkelijk is. Of ze even wil helpen met de grote lakens opvouwen en zo, of ze daarvoor tijd heeft.

Ik bel naar Noorwegen, Zweden, Amerika. Gratis! Omdat ik met een van mijn familieleden wil bijpraten, wat een zegen en luxe vind ik dat. HOERA voor de hedendaagse techniek!

Hoera! ik ben net jarig geweest, 59 jaar geworden, sommige van mijn vrienden kunnen dat niet zeggen, die zijn veel te vroeg weggevallen.

Hoera! voor mijn Canta, mijn fantastisch klein 'autootje' dat mij overal heen brengt. Hoera!

Goed, genoeg Hoera!

Ik ben, ik creëer. Hoera voor mij, maar ook voor jou. Hoera dat jij er ook bent!

Wees blij, wees gezond, wees je beste zelf.

Hieperdepiep Hoera!

Liefs van mij,

Ellen Swanenburg de Veye

Hoera!

Oh zo blij...
Verrassend...
Stralend...
Vreugdevol...
Hoi hoi hoi...

Het hart is blij...oh zo blij...

Vreugdestemming ten top..
Het mooiste hoera...
‘Het geboren kind’
Niet te verklaren...
Dit heeft zoveel in zich.
Ook de verfijnde lach van het kind.

De glimlach, de innerlijke hoerastemming van oma en opa, blij het binnenkomen van het familiebezoek, schittert alom.
Zo blij te kunnen aanschouwen.
Blij, blij, blij, zie nu nóg hun pretoogjes.
Ook innerlijk een feestje.

Vraag mij nu af, waarom ik nu spontaan kinderen, oma en opa noem.

Zijn het diepe uitzonderlijke momenten, die een echte hoerastemming dan vergezellen?

Het hart is er nu meer bij.
Zo fijn voelend om effe los te komen.
Neem jubelend afscheid.

Blij, blij, blij...

f r e d steinkühler

Vragen?

Neem dan gerust contact op met één van de wijksteunpunten van Stichting Welzijn Bergen.

Op werkdagen tussen 09.00 en 12.00 uur bereikbaar op:

Wijksteunpunt Bergen: T 072 - 582 14 50
Binnenhof 9-11, 1861 JW Bergen

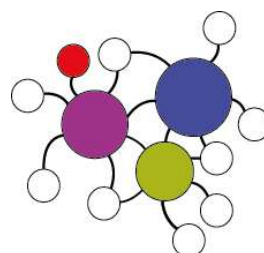
Wijksteunpunt Egmond: T 072 - 506 52 04
Hanswijk 1B, 1934 CP Egmond a/d Hoef

Wijksteunpunt Schoorl: T 072 - 509 52 67
De Sanderij 7, 1871 ER Schoorl

Aanleveren kopij
c.meliefste@welzijnbergen.nl

www.welzijnbergen.nl

Algemeen Nut
Beogende Instelling
ANBI

**Stichting
Welzijn
Bergen**